

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

III. Qui sint Offerentes Missæ Sacrificium, & in quo consistat Essentia ipsius?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

modocunque, sed ut contentus sub speciebus consecratis, ac veluti terminus *ad quem* principaliter intentus transubstantiationis, quæ divinitus accidit peractâ Consecratione. Quamvis eadem actione offeratur simul panis & vinum, secundariò tamen & concomitanter, quatenus est terminus *a quo*, & cuius desinitio intenditur propter aliud duntaxat, sicque minùs principaliter. Lessius *lib. 2. de just. & jure, cap. 38. num. 13.* licet postea *lib. 12. de Divinis Perfectionibus cap. 13. num. 95.* amplexus sit primam sententiam *num. 24.* relata, tanquam faciliorem intellectu, magisque respondentem ordinario sacrificandi modo, qui supponit Hostiam, non producit.

Q U Æ S T I O III.

Qui sint Offerentes Missæ sacrificium, & in quo consistat Essentia ipsius ?

Principalis offerens in Missæ Sacrificio, est Christus Dominus.

29. **C**ONCL. I. Principalis offerens Missæ Sacrificium, est Christus Dominus, quamvis illud offerat Sacerdotum ministerio. Ita omnes Catholici Doctores; & patet tum ex Concilio Florentino in Decreto Unionis, tum ex Tridentino *Sess. 22. cap. 2.* ubi docet: *Una est eademque Hostia idem nunc offerens Sacerdotum ministerio, qui se ipsum tunc in Cruce obtulit, sola offerendi ratione diversa.* Idem patet ex verbis Consecrationis, ubi Sacerdos non nomine proprio, sed in persona Christi loquens, dicit: *Hoc est corpus meum: Hic est sanguis meus.*

Et quomodo ?

30. Cæterùm Christus dicitur offerens, & quidem principalis: tum quia Sacerdotium ipsùmque Missæ Sacrificium instituit: tum etiam, quia Sacerdos illud ex Christi ordinatione offert nomine, atque in persona ipsiusmet Christi Domini. Ipse siquidem Sacerdotes constituere dignatus est suos Ministros, & Vicarios, qui nomine, atque in persona sua, Patri Cælesti illud offerent Sacrificium; uti præter concordem SS. Patrum doctrinam, tenet Concilium Florentinum, & Tridentinum loc cit.

Sacerdos celebrans, est proximus Minister.

31. **C**ONCL. II. Sacerdos celebrans offert Missæ Sacrificium ut proximus Minister; cæteri autem Fideles etiam aliquo modo, minùs tamen propriè, dicuntur hoc Sacrificium offerre. Ita communis. Et quidem prima pars patet tum ex cit. Concilio Trid. ubi dicitur: *Idem nunc offerens Sacerdotum ministerio.* Tum ex eo: quia Sacerdos est publicus Minister Ecclesiæ, ad hoc My-

ste,

sterium conficiendum consecratus, verusque Sacrificans; juxta quod Christus Apostolis, eorumque in Sacerdotio Successoribus, præcepit in ultima Cœna, dicens: *Hoc facite* &c. Quia vero Sacerdos, in persona Christi loquens, hoc conficit Sacramentum, & Sacrificium; hinc Sacerdos non est principalis offerens, sed post Christum, qui est offerens principalis, proximus Minister.

32. Altera pars patet ex Canone Missæ, ubi dicitur: *Memento Domine famulorum famularumque tuarum, pro quibus tibi offerimus, vel qui tibi offerunt hoc Sacrificium laudis.* Et infra: *Hanc igitur oblationem servitutis nostræ, sed & cunctæ Familiæ tuæ.* Dicuntur autem alij Fideles hoc Sacrificium offerre dupliciter: primò, ratione quadam generalissimâ, & solum, quia sunt membra Ecclesiæ, cuius nomine Sacerdos Deo offert Sacrificium istud. Secundo, ratione quadam magis speciali, in quantum scilicet speciali externo concursu ad ejus oblationem cooperantur, illud vel petendo, aut procurando per donationem stipendij, vel faciendo sub ipsa oblationem ad Altare, aut interveniendo Sacerdoti celebranti, vel saltem per devotam assitentiam seu præsentiam consentiendo in ipsum.

Et quomodo alij Fideles illud offerant?

33. CONCL. III. Certum est, quòd non omnes sacræ Actiones, quæ in Missa peraguntur, pertineant ad essentiam Sacrificij. Pleraque enim sunt piæ quidem, sed solum accidentales Cæremoniæ, Ritûsque sacri ab Ecclesia institui ex Apostolica disciplina, & traditione, quòd & Majestas tanti Sacrificij commendaretur, & mentes Fidelium per hæc visibilia Religionis, & Pietatis signa, ad rerum altissimarum, quæ in hoc Sacrificio latent, contemplationem excitarentur: prout loquitur Concilium Trid. cit. Sess. 22. cap. 5. Porro in quam parte Missæ consistat essentia Sacrificij, Quæstio remanet; pro cuius resolutione, sit

In Missa non omnes actiones pertinent ad essentiam Sacrificij.

34. CONCL. IV. Essentia Sacrificij Missæ consistit in Consecratione; & quidem probabilius in illa sola. Ita Herincx disp. 8. de Eucharistia, quest. 3. num. 42. Sannig disp. 5. de Missa, quest. 4. num. 5. cum communiori Theologorum; contra Bonacinam disp. 4. de Eucharistia, quest. ult. punct. 2. num. 1. dicentem, quòd partes essentielles Sacrificij Missæ sint Consecratio, Oblatio, & Sumpcio; & contra nonnullos alios, qui volunt, etiam Sumpcionem à Celebrante peractam, spectare ad essentiam Sacrificij Missæ. Ratio Conclusionis est: quia Sacrificium Missæ offertur, ac perficitur à Sacerdote in persona Christi, qui est principalis offerens,

Hujus essentia consistit in Consecratione.

D d d d d 2 ut

ut n. 29. dictum est : atqui Consecratio, eaque sola, fit à Sacerdote in persona Christi ; ergo sola Consecratio spectat ad essentiam ejus. Minor probatur : nam Sacerdos in persona Christi loquens, hoc conficit Sacramentum, ut ait Concilium Florentinum in Decreto Unionis ; ergo. Hinc

In Parasceve non fit Sacrificium Missæ. Sumptio S. Hostiæ, non est de essentia ejus ;

35. Infertur I. Quòd Feriâ sextâ Parasceves propriè non fiat Sacrificium Missæ : quia ibi non fit nova Hostiæ Consecratio, sed sumitur duntaxat Hostia pridè consecrata.

Præsertim facta ab altantibus.

36. Infertur II. Quòd Sumptio Hostiæ seu Sacramenti, quæ fit à Sacerdote celebrante, non spectet ad essentiam Sacrificij Missæ, itriçtè loquendo (hæc enim Sumptio non fit in persona Christi, sicuti Consecratio) quamvis spectet ad ejus integritatem, & complementum : nam, ut dicitur c. Relatum. de consecrat. dist. 2. *Quale erit illud sacrificium, cui nec ipse sacrificans particeps esse cognoscitur ?*

Requiritur ad hoc Sacrificium Consecratio utriusque speciei.

37. Infertur III. Quòd multò minùs sumptio Sacramenti, quæ fit ab alijs altantibus, spectet ad essentiam Sacrificij Missæ : unde Concilium Trid. Sess. 22. cap. 6. & can. 8. approbat, & commendat Missas illas, in quibus solus Sacerdos sacramentaliter communicat.

38. CONCL. V. Ad perfectam rationem Sacrificij novæ Legis requiritur Consecratio utriusque speciei ; idque ex Christi institutione, qui voluit in illo offerri Corpus & Sanguinem suum sub speciebus panis & vini, prout docet Concilium Trid. Sess. 22. cap. 1. Unde Rubricæ Missalis Tit. *De defectibus in ministerio ipso occurrentibus*, quantum ad propositum, sic habent : *Si Sacerdos ante Consecrationem graviter infirmetur, vel in syncopen inciderit, aut moriatur, præmittitur Missa (quia videlicet sacrificium substantialiter necdum est inchoatum.) Si post Consecrationem Corporis tantum, ante Consecrationem Sanguinis, vel utroque consecrato id accidit, Missa per alium Sacerdotem expleatur ab eo loco, ubi ille desijt, & in casu, necessitatis etiam per non jejunum.* Et meritò : nam plùs urget præceptum Divinum de substantiali perfectione, atque integritate Missæ, quàm præceptum Ecclesiasticum de non sumendo Eucharistiæ nisi à jejunis.

Opposita sententia refertur, ac rejicitur.

39. Sunt quidem nonnulli Theologi, quos refert Barbosa in Collectaneis ad Concilium Trid. Sess. 22. de Sacrificio Missæ, cap. 1. num. 26. qui volunt, posse Papam ex causa urgenti concedere, ut consecratio Eucharistiæ, & Sacrificium Missæ in una specie fiat. Quia verò Concilium Trid. loc. cit. satis indicat, Con-

secrationem utriusque speciei esse de Jure Divino, dum *cit. cap. 1.* inter alia sic loquitur: *Christus Sacerdotem secundum ordinem Melchisedech se in æternum constitutum declarans, Corpus & Sanguinem suum sub speciebus panis & vini DEO Patri obtulit, ac sub earundem rerum symbolis, Apostolis, ut sumerent, tradidit & eisdem, eorumque in Sacerdotio successoribus, ut offerrent, præcepit.* Hinc merito de hac quorundam sententia dubitatur, eaque probabilius & communiùs negatur.

QUÆSTIO IV.

De Effectibus Sacrificij Missæ.

40. **A**dvertendum cum Scoto *Quodlib. 20.* & communi Theologorum, quòd Missæ Sacrificium habeat duplicem vim, atque valorem operandi suos effectus, videlicet ex opere operantis, & ex opere operato. Prior valor promanet ex bonitate ipsius Ministri, ejusque proprio merito, atque devotione, quacum peragit hoc Sacrificium; prout id ipsum accidit in omnibus alijs pijs operibus, utpote quæ valent seu profunt ex opere operantis. Alter valor Sacrificij Missæ est ille, qui eidem ex Christi institutione, ejusque meritis, atque independentè à bonitate Ministri competit: juxta quòd Concilium Trid. *cit. cap. 1.* profitetur dicens: *Et hac quidem illa munda oblatio est (Malach 1.) que nulla indignitate, aut malitiâ offerentium inquinari potest.* Unde sequitur, quòd Missæ Sacrificium profit ex opere operato, seu virtute ipsius Sacrificij, quatenus habet specialem valorem sibi peculiariter ex Christi institutione annexum, & quidem ultra omne meritum operantis, seu procurantis celebrationem Missæ, atque independentè à bonitate Ministri illud offerentis. Hoc prænotato, sic

Sacrificium Missæ habet valorem ex opere operato, & ex opere operantis.

41. **CONCL. I.** Sacrificium Missæ imprimis est Latreviticum, atque Evcharisticum. Ita communis; & patet ex Concilio Trid. *Sess. 22. can. 3* ubi inter alia dicitur, *Missæ Sacrificium esse laudis, & gratiarum actionis.* Siquidem Missæ Sacrificium dicitur *Latreviticum*, quatenus instar Holocausti offertur DEO in recognitionem suæ supremæ excellentiæ: ipsum quippe institutum est ad deferendum cultum Patriæ (qua ratione *Latreviticum* appellatur) soli DEO debitum. Verùm quatenus offertur in gratiarum actionem pro omnibus receptis beneficijs, præsertim Redemptionis nostræ, hac ratione Sacrificium Missæ vocatur

Est Latreviticum, ac Evcharisticum.

D d d d d

tur